

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 25.10.1966, sp. zn. 5 Cz 112/66, ECLI:CZ:NS:1966:5.CZ.112.1966.1

Číslo: 32/1967

Právní věta: I v řízení o rozdělení užívání společné nemovitosti rozhoduje soud o náhradě nákladů řízení podle § 142 odst. 1 - 3 o. s. ř.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 25.10.1966

Spisová značka: 5 Cz 112/66

Číslo rozhodnutí: 32

Číslo sešitu: 3

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Náklady řízení

Předpisy: 99/1963 Sb. § 142

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 32/1967 sb. rozh.

I v řízení o rozdělení užívání společné nemovitosti rozhoduje soud o náhradě nákladů řízení podle § 142 odst. 1 - 3 o. s. ř.

(Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 25. října 1966, [5 Cz 112/66.](#))

Okresní soud v Ostravě vyhověl až na nepatrnou část žalobě žalobkyň - spoluvlastnic rodinného domku č. 165 v O. - na rozdělení užívání společného rodinného domku a jeho příslušenství ve vztahu k žalovaným - dalším spoluvlastnicím. Zejména bylo vysloveno, že žalovaná L. je povinna vyklidit byt sestávající ze světnice a kuchyně na levé straně budovy, kterážto otázka byla vlastní příčinou sporu. nebylo vyhověno návrhu žalobkyň pouze v tom směru, aby žalovaná L. byla uznána povinnou vyklidit rovněž místnost zařízenou jako garáž a k menší změně oproti návrhu došlo v rozdělení přístavků. Ve svém rozsudku vyslovil okresní soud též povinnost žalovaných zaplatit žalobkyním na nákladech řízení částku 280,- Kčs.

Krajský soud v Ostravě rozhodnutí soudu prvního stupně změnil ve výroku o nákladech řízení tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Jinak byl napadený rozsudek potvrzen a žalované uznány povinnými zaplatit žalobkyním náklady odvolacího řízení. Krajský soud odůvodnil změnu výroku rozsudku okresního soudu o nákladech řízení tak, že řízení o rozdělení užívání

společné nemovitosti provádí soud v zájmu obou účastníků, takže procesní postavení účastníků je v tomto případě zcela nahodilé, a není na místě, aby jednomu nebo druhému účastníku byly přisouzeny náklady řízení před soudem I. stupně.

Nejvyšší soud rozhodl ke stížnosti pro porušení zákona podané předsedou Nejvyššího soudu, že rozsudkem krajského soudu ve výroku o nepřiznání náhrady nákladů řízení před okresním soudem žádnému z účastníků byl porušen zákon, a tento rozsudek ve výroku o nákladech řízení zrušil.

Z odůvodnění:

Podle § 140 odst. 1 o. s. ř. každý z účastníků platí náklady, které mu vzniknou účastí na soudním řízení, a tyto náklady jsou mu nahrazeny, pokud jsou splněny předpoklady vymezené zákonem. K náhradě nákladů mezi účastníky řízení dochází ve sporech, při nichž účastníci mají postavení vzájemných odpůrců, kde jeden účastník nebo více účastníků uplatňují určité právo proti jinému či více účastníkům. Řízení zpravidla končí úspěchem jednoho a neúspěchem druhého. Úspěch ve věci, která je předmětem rozhodování soudu, je pak okolností, jež podle ust. § 142 odst. 1, 2, 3 o. s. ř. určuje nárok na náhradu nákladů a u podlehnuvšího účastníka pak okolností určující povinnost k náhradě nákladů účastníku, který měl ve věci úspěch. Těmito hledisky se řídí i spory o rozdělení užívání společné nemovitosti a jejího příslušenství. Názor krajského soudu, že v daném případě došlo k řízení v zájmu obou účastníků, jejichž procesní postavení je zcela nahodilé, takže nepřichází v úvahu nárok na náhradu nákladů řízení, nemá oporu v zákoně.

Pokud tedy krajský soud nerozhodoval o nákladech řízení se zřetelem na ustanovení § 142 o. s. ř., případně si nezjednal řádné skutkové podklady pro použití § 150 o. s. ř., došlo z jeho strany k porušení zákona v těchto ustanoveních.